

Сочната и неизтощена още земя давала отлично жито. Бързото развитие на земедълческиятъ машини накарало американцитъ да заграбватъ все повече прерийска земя, и въ скоро време прерията почнала да изчезва. Земята се обработвала съ голъми машини, и често пъти една единствена нива била съ километри дълга. Високите цени на житата презъ време на голъмата война накарали американцитъ да използватъ и последното късче земя въ тази областъ. Всички останъци отъ гори били изсъчени. Малките блата и езера въ прерията, които служели нѣкога за водопои на бизоните, били пресушени и обърнати на ниви. Отъ тѣхъ почнали да изчезватъ и последните хранилища на влага. Въ областъта Молтана, на 2000 м. височина, били изсъчени въ едно къско време грамадни гори, и получените полета били засъти съ жито.

Изведнажъ настъпва катастрофата. Обезобразената и измъчена прерия се възмутила и почнала да отмъщава за избитите и изтровени индианци, за бизоните, за прерийната трева и за кичестите гори. Страшни пълесъчни бури се носятъ сега надъ огромната страна, унищожаватъ всичко, каквото срещнатъ по пътя си и отнасятъ плодородната гора на хиляди километра далечъ, за да я потопятъ въ океана. Години вече дъждовете сѫ престанали. Само гладътъ, чумата и смъртъта витаятъ надъ тази областъ.

2,500 км. отъ северъ на югъ и 1700 км. отъ западъ на изтокъ се простира земята, която нѣкога е била американската прерия. До преди нѣколко години американцитъ се гордѣха, че иматъ най-голъмата житница на свѣта.

Нѣкога, когато имало гори, силните вѣтрове, които идѣли отъ северъ, прониквали съ мжка въ прерията и обрязвали вихрушки, които се носѣли съ голъма бързина по безкрайните прерии, като правили тукъ-таме само малки пакости. Най-широките вихрушки, които нѣкога се надбѣг-